

A kultuszminiszter Berlinben

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Berlinből jelentik: Gróf Klebelsberg Kuno kultuszminiszter két egyetemi tanár kíséretében ma este Berlinbe érkezett. Fogadtatására az állomáson Becker porosz kultuszminiszter és több

képviselő jelent meg. Klebelsberg a Collegium Hungaricumban szállt meg, egy hétig tartózkodik a német fővárosban, majd megtekintí a münsteri és göttingeni egyetemet.

Szeged adójövedelmei másfélmillió koronáról 4 és félmillió pengőre emelkedtek

A városi zálogház részére a Postatakarékpénztártól kérnek kölcsönt, hogy a kamatot leszállítsák — Vita a pénzügyi bizottságban a színház állami szubvenciójáról

(A Délmagyarország munkatársától.) A pénzügyi bizottság szombaton délben összeült, hogy letárgyalja a város háztartásának 1928. évi zárszámadását. Az ülésen a tagok igen szép számban jelentek meg. A polgármester elnökölt és Rack Lipót pénzügyi tanácsnok ismertette a zárszámadás egyes tételeit.

Dr. Bodnár Géza szólalt föl először. Véleménye szerint a zárszámadási jog éppen olyan fontos joga a város közönségének, mint a költségvetési jog. Az 1928. évi zárszámadásban azt tartja a legfontosabbnak, hogy a zárszámadás adatai szerint a város háztartása végre eljutott a tízmilliópengős végösszeghez. Kivánatosnak tartaná, hogy a pénzügyi bizottság hangsúlyozná a nagyobb takarékoskodás szükségességét és ilyen értelmű átiratot intézne a város tanácsához. Sokkal nagyobb és eredményesebb takarékoskodásra van szükség, mint amilyent a városi tanács kifejt.

Bodnár Géza

ezután megállapította, hogy a két legfontosabb kiadási tételt a személyzeti illetmények

a városi polgárság adóterhei mégis megkétszereződtek a háború óta

az adókulcsok állandó emelkedése következtében.

A városnak 1913-ban másfélmillió korona adójövedelme volt, ma pedig közel négy és félmillió pengő.

A városi polgárság az állami adókkal együtt évente körülbelül nyolcmillió pengő adót fizet, a háború előtt csak négy milliót fizetett. Ezt a teherfölleletet egy leszegényedett, keresetében erősen redukálódott lakosság nem viselheti el. Törekedni kell a terhek csökkentésére. Ez a nyomorúságban selymződő nemzedék nem vállalhatja magára hosszú évtizedek mulasztásainak pótlását.

Kifogásolta Bodnár Géza, hogy a zárszámadásban nincs pontos kimutatás arról, hogy a város mennyit költött már az egyetemre és mennyi egyetemi teher sulyosodik a költségvetésre.

— Megmondom én — szól közbe a polgármester —, körülbelül nyolcmillió pengő költöttünk eddig az egyetemre.

Bodnár Géza ezután az alapítványok restaurálásának kérdéséről beszélt és kijelentette, hogy ezt a kérdést pénz nélkül, egyszerű könyvelési tétellel rendezni lehetne. A város beállítaná az alapítványok névértékét a költségvetésbe az alapítványok passzív követelése gyanánt és a kamatokat megfizetné utána.

Ezután

Pásztor József

szólalt föl. Beszéde elején a városi zálogház üzemviteléről beszélt. Elmondotta, hogy hiteles helyről beszerzett adatai szerint

a városi zálogház 20—24 százalékos kamatot szed a kölcsönök után.

Ez a kamat nem törvénytelen, mert a törvény huszonöt százalékosban állapítja meg a zálogkamat maximumát, de azért mégis antiszociális, különösen egy városi intézmény részéről az, mert hiszen a város, mint erkölcsi testület, szociális céllal alapította ezt a zálogkölcsönző intézetet. A zálogházba a legtöbb zálogtárgyat, kisértékű ékszereket, jegygyűrű-

és az adóssági kamatterhek jelentik a város számára. A személyzet illetményeire közel négy millió pengő kell, míg az adósságok kamatai közel másfélmillió pengőt emésztnek fel. Akármilyen nagy összeggel szerepel a személyzet illetménye a zárszámadásban, kétségtelen, hogy az alsóbb kategóriákba tartozó városi alkalmazottak fizetése nyomorúságosan kevés. A tanácsnak foglalkoznia kellene e kérdés rendezésével, mert 1925 óta, amikor utoljára rendezték a városi tisztviselők illetményeit, az elsőrendű közszükségleti cikkek ára legalább negyven-ötven százalékkal emelkedett. A leghelyesebb megoldás az lenne, ha a város valamilyen módon, de feltétlenül szukcesszive redukálná az alkalmazottak létszámát. Utasítsa az ügyosztályok vezetőit a tanács, hogy saját ügyosztályukra vonatkozólag tegyenek a létszámapasztás ügyében konkrét javaslatot.

Az adózás kérdéséről szólva megállapítja Bodnár Géza, hogy bár igaz, hogy a város egyetlen új adónemet sem hozott be,

ket a szegényebb emberek viszik be négy-pengős kölcsönért. A város ötszázezer pengőt fektetett be eddig a zálogházba és ezért a pénzért annyi kamatot kap a zálogháztól, mintha a pénzt valamelyik bankban, vagy takarékpénztárban gyümölcsöztetné. Budapesten nincs városi zálogház, ellenben van a központi zálogház és annak 32 fiókja. A pesti zálogházak mindössze tízenkétszázalékos kamattal dolgoznak és ezen felül a felektől a zálogtárgy becsértékének két-három százalékat szedik csak be egyszer és mindenkorra kezelési költség címen. A budapesti zálogházak a postatakarékpénztártól kapják a forgótőkét tehát attól az állami intézettől, amelynek az egész országban van hálózata és amely az egész ország területére kiterjeszti pénzügyi

Frankó Andor „Dugonics”
Dugonics-ter (Szegedi Napló ház)
kapható a felállmulhatatlan hatású

„Virágkrém”.

Az angol főúri körök kedvenc itala
az indiai

CHRYSANthemum TEA

most kicsinyben is kapható.
1/4 kilót bádogdobozban Pengő 6'60 beküldése
ellenében bérmentve szállít: K.22

T. H. ANDERSEN
Budapest, VI., Andrassy-ut 20.

„Dürkopp”, „Automoto”,
„Lucifer”, „Sfeyer”, „Americán”
kerékpárok
a világvászonok győzesei minőségben utólagos tetlen
Gyári árak! Gummik, alkatrészek legolcsóbban. 876
gyermekkoszik
ezzelbb kivitelben reklám áron Argyezék ingyen.
Kardos István utódánál Csekonics u. 5.

Pécs mellett

620 meleg, kénés, iszapos rádióaktív gyógyforrásokkal páratlan gyógyhatású

rheuma, köszvény, csusz és ischias ellen.

Elő-utóidényben szállodai szoba, teljes ellátás, I. osztályu fürdővel együtt M. 40

naponta 7.— pengő.

Kérjen részletes prospektust. Interurbán telefon: 9.

működését. Ebben a kérdésben is érvényesül azonban az a kormányzati szellem, amely a vidékkel nem törődik, hanem mindent Budapestnek ad.

— Azt indítványozom tehát — mondotta Pásztor József —, hogy a pénzügyi bizottság terjesszen javaslatot a tanácsban keresztül a közgyűlés elé, hogy a közgyűlés írjon fel a kormányhoz és kérjen a postatakarékpénztártól megfelelő nagyságú tőkét a városi zálogház számára. Így a város pénze felszabadulna a zálogházban és ezt a pénzt más célra is felhasználhatná a város.

Felhívja Pásztor a város hatóságának figyelmét arra is, hogy tudomása szerint Szegeden nagyon sok zugzálogház működik és zsarolja a szegényembereket. Irjon tehát át a város tanácsa a rendőrséghez és kérje ezeknek a zugzálogházaknak szigorú üldözését.

A városi háztartás költséges kezeléséről beszélt ezután Pásztor és csatlakozva Bodnár Géza véleményéhez, a tisztviselői létszám revízióját szintén szükségesnek tartotta. Rámutatott arra, hogy a város nagyon sok állami funkciót végez, de az államtól ezért semmi ellenszolgáltatást nem kap. A városi adóhivatal kezeli és szedi be például az állami adókat is, amelyek mintegy ötven százalékát jelentik az adóhivatal egész forgalmának. Jogosult tehát az a kívánság, hogy az állam vállalja magára a városi adóhivatal fentartási költségeinek is az ötven százalékát. (Közbeszólások: Ezért kap a város részese-dést a forgalmi adóból és ezért engedte át az állam a városnak a kereseti adót.)

— De azért kérhetjük az állami hozzájárulást — válaszolt a közbeszólásokra Pásztor —, aki ezután a városi intézmények devalválódott államsegélyéről beszélt és indítványozta, hogy a város hatósága az államsegélyek valorizálását is kérje a kormánytól.

Pásztor József ezután

a színház államsegélyének kérdésével foglalkozott.

Megállapította, hogy a színház mai formájában képtelen jelentősebb kulturális eredmények elérésére, mert a város egymagában nem áldozhat annyit a színházi kultúráért, mint amennyire szükség lenne. Hivatkozott a kultuszminiszternek arra a kijelentésére, amelyet Szegeden tett a házi kezelés első esztendőjében, amikor megállapította, hogy a város nagy szolgálatot tett a szini kultúrának a házi kezelés rendszer bevezetésével, kijelentette azonban azt is, hogy a házi kezelés rendszer fentartásával járó terhekben osztozkodnia kell a városnak, a társadalomnak és az államnak egyaránt. A város és a társadalom már viseli a terheket, de az állam a kultuszminiszter határozott ígérete ellenére sem járult még hozzá a színház fentartásához. Tudomása szerint a polgármester ötven-ezer pengő államsegélyt kért a kultuszminisztertől. Ezt a legnagyobb mértékben helyesli, azonban annál jobban helyteleníti azt, hogy